

SAMPLE
TRANSLATION

MILAN JESIH
TAK MÓWIAĆ

PUBLISHED BY: ŠTUDENTSKA ZALOŽBA, 2007

TRANSLATED BY: MARLENA GRUDA

ORIGINAL TITLE: TAKO REKOČ

NUMBER OF PAGES: 71

Milan Jesih: Tak mówiąc

***

Kot da nebo ni to nebo nocoj
in kot da mi tihota ne kot zmeraj
z nesvojim glasom šepeta Moj! moj!
in s čela veter, tuj paž, pot mi otira;

na listu pred menoj
pisava

- kdo bi to bral! – premajhna in prevelika:
v besedah neumljivega jezika

nekakšna misel s trudem se vzdigava,
ali kar že dopoveduje slika,
od mrčaste daljave trepetava;
zdaj – ki jo prvič vidim – roka moja

gre in jo vehementno redundira
še s purpurjem zatonovega soja,
pa brž ga neučakano izčrta,
češ, le bo brez bolj čist ambient večera.

Mogoče ta čas se v globini vrta
zgane brezimne ptice nenjen vrišč,
da dolgo, ko da užaljeno zamira -.

Naposled znani, trdni nič.

***

Tak jakby niebo nie było tym niebem tej
nocy
i jakby cisza była inna niż zwykle
nieswoim głosem szepcząca: 'Mój! mój!'
i wiatr, obcy powiew, z czoła mi pot
ocierający;

na kartce przede mną
tekst

- kto by to czytał! – zbyt małe i zbyt duże
litery:
słów nieuchwytnego języka

jakaś myśl się z trudem wzrusza,
albo coś już dopowiada obraz,
i w mrocznej dali trzepocze na wietrze;
teraz – gdy widzę ją pierwszy raz – moja
ręka

się porusza i ją intensywnie dookreśla
w dodatku purpurą gasnącego blasku,
i szybko niecierpliwie go wykreśla,
jakoby bez niego miał tylko poprawić
atmosferę wieczoru.

Może w tym czasie w głębi ogrodu
bezimienne ptaki poruszy nie ich wrzask,
jak długo, jak smutno zamiera -.

Wreszcie znane, niewzruszone nic.